

Sygn. akt I C 664/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

(częściowo zaoczny)

Dnia 30 maja 2016r.

Sąd Okręgowy w Płocku Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Renata Szatkowska

Protokolant: Anna Bogacz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 maja 2016r.

sprawy z powództwa **A. K.**

przeciwko **K. M., W. M., D. T. i R. J.**

o zadośćuczynienie i rentę

1. oddała powództwo,
2. przyznaje adwokatowi, K. S. ze Skarbu Państwa- Sąd Okręgowy w Płocku wynagrodzenie za pomoc prawną świadczoną z urzędu w kwocie 3.600 zł (trzy tysiące sześćset złotych), powiększone o podatek VAT w wysokości 23%,
3. wyrokuje zaocznie wobec K. M..

I C 664/15

UZASADNIENIE

A. K. wniósł o zasądzenie od K. M., W. M., D. T. i R. J. zadośćuczynienia za utratę zdrowia w kwocie po 100.000 zł oraz renty w kwocie po 1.000 zł miesięcznie , poczynając od 10 maja 2012r.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, iż policjanci z komendy w W. naruszyli jego nietykalność cielesną i znęcali się nad nim.

W piśmie procesowym z dnia 1 września 2015r. (k. 82) powód sprecyzował żądanie w ten sposób, iż wniósł o zasądzenie od każdego z pozwanych kwot po 100.000 zł tytułem zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami od dnia 10 maja 2012r. do dnia zapłaty, kwot po 1.000 zł miesięcznie tytułem renty od dnia 10 maja 2012r. ; wskazał, iż renty domaga się na pokrycie kosztów leczenia i zakupu leków.

D. T. w odpowiedzi na pozew (k. 64) wniósł o oddalenie powództwa; wskazał, iż pozew nie zawiera dat zdarzeń, więc trudno mu się odnieść do zarzutów. Kilkakrotnie miał do czynienia z powodem w sprawach, w których występował on jako podejrzany, oskarżony i skazany prawomocnie. Podał, iż jest policjantem z 12 letnim stażem służby i nigdy nikogo nie pobił. Wszelkie podejmowane przez niego czynności wobec powoda były działaniami zgodnymi z przysługującymi mu uprawnieniami policjanta i nie nosiły cech bezprawności.

W. M. w odpowiedzi na pozew (k. 66) wniósł o oddalenie powództwa; wskazał, iż przytoczone przez powoda okoliczności były rozpatrywane przez Sąd Rejonowy w Ż. w sprawie (...) i Sąd Okręgowy w P.w sprawie (...).

Postępowania w tych sprawach zostały prawomocnie zakończone. Powód był wielokrotnie karany, w tym przez SR w Ż.(...). Podał, iż jako policjant miał wielokrotnie służbowy kontakt z powodem, jednak nigdy go nie pobił, a wszelkie czynności podejmowane wobec niego były zgodne z przysługującymi mu uprawnieniami funkcjonariusza policji.

R. J. w odpowiedzi na pozew (k. 73) wniósł o oddalenie powództwa; podał, iż zarzuty kierowane pod jego adresem są bezzasadne, nieprawdziwe, a ponadto były już rozpatrywane we wcześniejszych postępowaniach.

K. M. nie stawiał się na rozprawę, nie przedstawił swojego stanowiska w sprawie.

W toku procesu A. K. podał, iż swoje roszczenia wywodzi z czterech zdarzeń ze swoim udziałem i udziałem pozwanych:

- we wrześniu 2007r. był w domu, podjechali policjanci, dostał „ w łeb” od W. M., przewrócił się, policjant założył mu kajdanki, D. T. wziął samochód na lawetę, wrzucili go do samochodu, stwierdzili, iż po spożyciu alkoholu spowodował wypadek drogowy, zawieźli go do szpitala na pobranie krwi, nie chciał się zgodzić na pobranie krwi, krew pobrano mu siłą, potem zamknięto go w izbie wytrzeźwień, został oskarżony za jazdę po alkoholu,

- 29 stycznia 2009r. był w Sądzie Rejonowym w Ż., na korytarzu naprzeciwko siedzieli W. M. i D. T., M. uderzył go w głowę, on stracił przytomność, jak się ocknął, założono mu kajdanki i zawieziono do ZK w Ł., za to, że rzekomo groził W. M., że zabije jego żonę i córkę,

- we wrześniu 2009r. przyszedł do sądu w Żyrardowie, na swoją sprawę o odszkodowanie przeciwko M. i J., spóźnił się, wyszedł z sądu, wsiadł na rower, pojechał do baru coś zjeść, wypił trzy łyki piwa. Potem prowadził rower, przechodził obok komendy policji, tam stali R. J. i D. T., R. J. podszedł do niego i go uderzył, zakuli go obaj w kajdanki, zaprowadzili na posterunek, zamknęli go w izbie wytrzeźwień, powiedzieli, że jest nietrzeźwy, siedział 48 godzin, w tym czasie przeszedł udar mózgu, potem znów go zatrzymali na 48 godzin, kazali się przyznać, że używał wulgarnych słów w miejscu publicznym, znęcali się nad nim, bo prowadzali go z góry na dół,

- nie pamięta, kiedy miało miejsce kolejne zdarzenie; był w domu, słyszał, jak K. M. powiedział do R. J., że mają go wyciągnąć z domu, zrobić rewizję i zabrać papiery. J. i T. kazali mu otworzyć, on nie zgodził się, powiedział, że jest chory, wybili szyby, wpuścili gaz łzawiący, szarpali go, poili wódką zabrali dokumenty, zabrali go na komendę, uszkodzili mu kręgosłup, ręce.

Sąd ustalił, co następuje:

A. K. mieszka w miejscowości H., gmina W.. Pozwani byli policjantami Posterunku Policji w W. (okoliczność niesporna).

7 sierpnia 2007r. D. T. i W. M. otrzymali powiadomienie, iż kierowca czerwonego samochodu doprowadził do kolizji w W. ; udali się na poszukiwanie sprawcy. Zauważyli jadący w ich stronę samochód marki F. (...) koloru czerwonego, kierowany przez znanego im A. K.. Pojechali za nim, dojechali do jego posesji w miejscowości S.. Tam nakazali mu opuszczenie samochodu, a ponieważ odmówił, zastosowali wobec niego przymus bezpośredni, wyciągając go z samochodu i zakładając kajdanki. Ponieważ wyczuwali od powoda woń alkoholu, chcieli zbadać go alkomatem. A. K. odmówił poddania się badaniu, więc został przewieziony do szpitala, by zbadać zawartość alkoholu w jego krwi (v. zeznania pozwanego, W. M. protokół rozprawy z dnia 7 marca 2016r. czas nagrania od 00:24:33 do 00:29:42, zeznania pozwanego, D. T. protokół rozprawy z dnia 7 marca 2016r. czas nagrania od 00:36:12 do 00:42:45, uzasadnienie wyroku sprawy (...))Sądu Okręgowego w P. k. 266-267).

Wyrokiem z dnia 18 marca 2008r. A. K. został uznany winnym tego, iż w dniu 7 sierpnia 2007r. na drodze publicznej, łączącej miejscowości W. i S., kierował samochodem osobowym marki F. (...), będąc w stanie nietrzeźwym (2 promile alkoholu we krwi) i skazany na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zwieszeniem jej wykonania na okres próby lat 3 (v. uzasadnienie wyroku sprawy (...)) Sądu Okręgowego w P. k. 268).

W listopadzie 2008r. D. T. i R. J. otrzymali polecenie Sądu Rejonowego w Ż. zatrzymania A. K. na 48 godzin i doprowadzenie go jako świadka na termin rozprawy do tego sądu w dniu 14 listopada. Gdy funkcjonariusze przybyli do miejsca zamieszkania powoda, A. K. wyszedł do nich, był nietrzeźwy, wytłumaczyli mu cel przybycia. Powód odmówił udania się do sądu, używał wobec policjantów słów wulgarnych, chwycił widły, stwierdził „żywcem mnie nie weźmiecie”, nie zamknął psów, powiedział, że jeśli wejdą na jego posesję, to ich pozabiją, uciekł do domu. Pozwani użyli ręcznego miotacza gazu wobec psów, chcieli dostać się do budynku, ale drzwi były zamknięte. Powód stał w mieszkaniu przy oknie, wykrzykiwał wulgarnie słowa, wymachiwał siekierą, krzyczał, że jak ktoś wejdzie do domu, to mu głowę odrąbie, wybił siekierą szybę. D. T. zobaczył przez okno w odbiciu włączonego telewizora powoda, który stał przy oknie z uniesioną nad głową siekierą, przygotowaną do uderzenia. Przez wybitą w szybie otwór włożył rękę do mieszkania powoda i użył gazu wobec powoda, który krzycząc, że wypaliło mu oczy, położył się na łóżku. Wówczas R. J. wybił szybę i wszedł do mieszkania, otworzył od środka drzwi wejściowe. Policjanci wynieśli powoda na zewnątrz, podali mu wodę, by przemył oczy i twarz. Następnie odwieźli go na posterunek policji w W., a potem na komendę policji w Ż. (v. zeznania pozwanego, D. T. protokół rozprawy z dnia 7 marca 2016r. czas nagrania od 00:47:23 do 01:00:21, zeznania pozwanego, R. J. protokół rozprawy z dnia 16 maja 2016r. czas nagrania od 00:08:38 do 00:13:40, od 00:18:51 do 00:20:46, od 00:21:52 do 00:28:11).

Wyrokiem z dnia 13 stycznia 2009r. A. K. został uznany winnym użycia groźby bezprawnej wobec W. M.; groził mu i jego najbliższym pozbawieniem życia (v. zeznania pozwanego, W. M. protokół rozprawy z dnia 7 marca 2016r. czas nagrania od 00:30:29 do 00:33:16, uzasadnienie wyroku Sądu Okręgowego w P. w sprawie (...) k. 269).

15 września 2009r. A. K. stawił się o godz. 12.00 w Sądzie Rejonowym w Ż. jako powód w swojej sprawie przeciwko W. M., D. T. i R. J. o odszkodowanie (I C 153/09), był nietrzeźwy, co stwierdziła wezwana przez sędziego policja- 0,66 mg/l. Powód groził wówczas W. M., ubliżał sędziemu. Został ukarany przez sąd karą porządkową grzywny A. K. po opuszczeniu sądu, wsiadł na rower i udał się w kierunku domu. Zauważyli go D. T. i R. J., a ponieważ wiedzieli, iż jest on nietrzeźwy, postanowili go zatrzymać, zabrali do radiowozu, poddali badaniu na zawartość alkoholu we krwi (v. protokół rozprawy z dnia 15 września 2009r. k. 57- 58, postanowienie o ukaraniu karą grzywny k. 59 – akta sprawy (...) Sądu Rejonowego w Ż., zeznania pozwanego, D. T. protokół rozprawy z dnia 7 marca 2016r. czas nagrania od 00:42:45 do 00:47:23, zeznania pozwanego, R. J. protokół rozprawy z dnia 16 maja 2016r. czas nagrania od 00:13:40 do 00:18:07, od 00:20:46 do 00:21:52).

Wyrokiem z dnia 17 grudnia 2009r. Sąd Rejonowy w Ż. uznał A. K. winnym tego, że w dniu 15 września 2009r. w Ż. na ul. (...), będącej drogą publiczną, kierował rowerem, będąc w stanie nietrzeźwości i za to skazał go na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby (v. uzasadnienie wyroku Sądu Okręgowego w P. w sprawie (...)k. 270 akt).

W marcu 2009r. A. K. wystąpił do Sądu Rejonowego w Ż. przeciwko W. M., D. T. i R. J. o zapłatę odszkodowania w kwocie 70.000 zł (sygn.. akt (...)). Podał, iż został kilka razy pobity przez policjantów, stał się inwalidą i nie może przez to pracować. Sąd ustalił, iż powód domaga się zadośćuczynienia i odszkodowania, powołując się na zdarzenie zatrzymania go w sierpniu 2007r. za jazdę samochodem pod wpływem alkoholu i na zdarzenie zatrzymania go w listopadzie 2008r. w celu doprowadzenia do sądu w charakterze świadka . Wyrokiem z dnia 13 listopada 2009r. powództwo zostało oddalone; sąd uznał, iż pozwani podjęli działania wobec A. K. jako funkcjonariusze policji w oparciu o przepisy ustawy o policji, które zezwoliły im na użycie środków przymusu bezpośredniego, tym samym nie można uznać, że dopuścili się czynu niedozwolonego; ich działanie było zgodne z prawem (v. pozew z dnia 23 marca 2009r. k. 3, wyrok z dnia 13 listopada 2009r. wraz z uzasadnieniem k. 78 i k. 81-87 – akt sprawy (...) Sądu Rejonowego w Ż.).

W dniu 24 czerwca 2010r. A. K. złożył w Sądzie Okręgowym w P. pozew przeciwko K. M., W. M., D. T. i R. J. o zapłatę odszkodowania 400.000 zł (sygn. akt I C 1238/10). Zarządzeniem z dnia 21 lipca 2010r. pozew zwrócono prawomocnie z uwagi na nieusunięcie braków formalnych (v. zarządzenie z dnia 21lipca 2010r. k. 25 akt sprawy I C 1238/10).

W Sądzie Okręgowym w P. toczyła się sprawa o sygn. (...) z powództwa A. K. przeciwko K. M., W. M., D. T. i R. J. o zapłatę zadośćuczynienia po 100.000 zł od każdego z nich za utratę zdrowia, naruszenie nietykalności cielesnej i godności oraz renty w kwocie 3.000 zł solidarnie, poczynając od marca 2012r., wskazał, iż renty żąda na leczenie, leki i rehabilitację w związku z utratą zdrowia na skutek pobicia przez pozwanych. Powód twierdził, iż policjanci pobili kilka razy, znęcali się nad nim, co doprowadziło go do utraty zdrowia (v. pozew k. 2-5, pismo procesowe z dnia 13 marca 2012r. k. 154 - akt sprawy (...)).

Sąd oddalił powództwo, uznając, iż nie miała miejsca bezprawność działania pozwanych i odmówił odrzucenia pozwu z uwagi na brak tożsamości żądań w tej sprawie i sprawie Sądu Rejonowego w Żyrardowie . Z uzasadnienia wyroku wynika, iż sprawie powód dochodził zadośćuczynienia za skutki trzech zdarzeń:

- z dnia 7 sierpnia 2007r. , kiedy miało miejsce prowadzenie przez A. K. samochodu po użyciu alkoholu i „stłuczka” z jego udziałem, a policjanci, W. M. i D. T. zastosowali przymus bezpośredni wobec niego, tj. wyciągnęli z samochodu, założyli kajdanki. Za jazdę w stanie po użyciu alkoholu powód został skazany przez SR w Ż. na karę pozbawienia wolności,

- z dnia 14 listopada 2008r., kiedy policjanci D. T. i R. J. otrzymali polecenie zatrzymania na 48 h a i doprowadzenie powoda do sądu rejonowego. Powód zachowywał się agresywnie, nie zamknął psów, uciekł do domu, wymachiwał siekierą, wyzywał policjantów, policjanci użyli miotacza gazu, wyprowadzili powoda, założyli mu kajdanki, doprowadzili do sądu,

- z dnia 15 września 2009r., kiedy policjanci, R. J. i D. T. zatrzymali powoda, prowadzącego rower pod wpływem alkoholu, powód szarpał się, założono mu kajdanki, przewieziono do izby wytrzeźwień. Za prowadzenie pod wpływem alkoholu został skazany przez Sąd Rejonowy w sprawie (...).

(v. wyrok z dnia 10 maja 2012r. wraz z uzasadnieniem k. 253, k. 266-276 akt sprawy (...) Sądu Okręgowego w (...)).

A. K. jest rencistą, utrzymuje się z renty w kwocie ok. 600 zł, z czego potrąca mu komornik z tytułu zaległości u operatora telefonii komórkowej, pomaga mu finansowo rodzina. Przeszedł udar mózgu, cierpi na chorobę zwyrodnieniową stawów, został zaliczony do osób niepełnosprawnych w stopniu umiarkowanym, nadal się leczy (v. protokół rozprawy z dnia 7 marca 2016r. czas nagrania od 00:12:27 do 00:24:25, zaświadczenie ZUS z dnia 11 lipca 2014r. k. 16, zaświadczenie ZUS z dnia 29 października 2014r. k. 17, decyzja ZUS k. 18, k. 36, karta informacyjna leczenia szpitalnego k. 32-35, orzeczenie o stopniu niepełnosprawności k. 39, zaświadczenia ZUS z dnia 25 maja 2015r. (k. 43 a), dokumentacja leczenia powoda k. 128- 135, k.139-144).

Powyższy stan faktyczny ustalony został na podstawie częściowych zeznań powoda, A. K. (protokół rozprawy z dnia 14 grudnia 2015r. czas nagrania od 00:03:02 do 00:57:32, protokół rozprawy z dnia 7 marca 2016r. czas nagrania od 00:08:26 do 00:24:25), zeznań pozwanych, W. M. (protokół rozprawy z dnia 7 marca 2016r. czas nagrania od 00:24:25 do 00:35:50), D. T. (protokół rozprawy z dnia 7 marca 2016r. czas nagrania od 00:35:50 do 01:15:34), R. J. (protokół rozprawy z dnia 16 maja 2016r. czas nagrania od 00:05:44 do 00:31:03), a także w oparciu o dokumenty w postaci : wyroku i uzasadnienia wyroku w sprawie I C 1034/11 Sądu Okręgowego w Płocku (k. 253, k. 266-267), protokołu rozprawy z dnia 15 września 2009r. akt sprawy (...)Sądu Rejonowego w Ż. (k. 57- 58) , postanowienia o ukaraniu karą grzywny w sprawie (...) Sądu Rejonowego w Ż.(k. 59), pozwu z dnia 23 marca 2009r. (k. 3 akt sprawy (...) Sądu Rejonowego w Ż.), wyroku z dnia 13 listopada 2009r. wraz z uzasadnieniem (k. 78 i k. 81-87 akt sprawy (...) Sądu Rejonowego w Ż.), zaświadczenia ZUS z dnia 11 lipca 2014r. (k. 16) , zarządzenia z dnia 21lipca 2010r. (k. 25 akt sprawy (...) Sądu Okręgowego w P.), zaświadczenia ZUS z dnia 29 października 2014r.(k. 17), pozwu (k. 2-5 akt sprawy (...) Sądu Okręgowego w P.), pisma procesowego z dnia 13 marca 2012r. (k. 154 akt sprawy (...)), zaświadczenia ZUS z dnia 25 maja 2015r. (k. 43 a), decyzji ZUS (k. 18, k. 36), karty informacyjnej leczenia szpitalnego (k. 32-35), orzeczenia o stopniu niepełnosprawności (k. 39), dokumentacji leczenia powoda (k. 128- 135, k. 139-144).

Sąd nie dał wiary powodowi, iż miało miejsce zdarzenie, by W. M. uderzył go w głowę w Sądzie Rejonowym w Ż.; pozwany zaprzeczył tej okoliczności, a powód nie przedstawił żadnych dowodów na potwierdzenie swoich twierdzeń w tym zakresie.

Za niewiarygodne uznano także zeznania powoda na temat przebiegu pozostałych zdarzeń, tj. odnośnie agresywnego zachowania pozwanych. Pozwani zaprzeczyli, aby takie okoliczności miały miejsce, zaś A. K. okoliczności tych nie udowodnił.

Za niezgodne z prawdą uznano zeznania A. K., iż K. M. wydał pozostałym pozwany rozkazy odnośnie ich zachowania wobec powoda. Żaden z przeprowadzonych w sprawie dowodów nie potwierdził tej okoliczności.

Sąd oddalił wniosek powoda o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego lekarza, uznając, iż skoro nie została wykazana bezprawność działania pozwanych, niecelowe jest ustalanie stanu zdrowia powoda i jego związku z działaniem pozwanych.

Sąd zważył, co następuje:

A. K. swoje roszczenie opiera na twierdzeniu, że pozwani naruszyli jego nietykalność cielesną, czym doprowadzili go do utraty zdrowia, co z kolei spowodowało potrzebę leczenia.

Do rozstrzygnięcia sprawy zastosowanie mają zatem przepisy kodeksu cywilnego w zakresie czynów niedozwolonych. Art. 415 kc przewiduje, iż kto z winy swojej wyrządził drugiemu szkodę, zobowiązany jest do jej naprawienia; w razie zaś uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty (art. 444 § 1 kc). Jeżeli poszkodowany utracił całkowicie lub częściowo zdolność do pracy zarobkowej albo jeżeli zwiększyły się jego potrzeby lub zmniejszyły widoki powodzenia na przyszłość, może on żądać od zobowiązanego do naprawienia szkody odpowiedniej renty (art. 444 § 2 kc), może też żądać przyznania odpowiedniej sumy tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę (art. 445 § 1 kc).

Aby czyn sprawcy pociągał za sobą odpowiedzialność cywilną, musi nosić znamiona m.in. bezprawności, rozumianej jako niezgodność z obowiązującymi zasadami porządku prawnego, tj. zarówno normami prawnymi powszechnie obowiązującymi (prawa karnego, cywilnego, administracyjnego), jak i zasadami współżycia społecznego.

Istotną zatem kwestią jest rozstrzygnięcie, czy działania pozwanych, podjęte wobec powoda, miały charakter bezprawny.

W ocenie sądu należy uznać, że działali oni w ramach porządku prawnego; działanie zaś w ramach obowiązującego prawa nie może stanowić czynności bezprawnych. Pozwani podejmowali wobec A. K. działania w oparciu o przepisy ustawy z dnia 6 kwietnia 1999or. o Policji (art. 15 i 16) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 września 1999or. w sprawie określenia przypadków oraz warunków i sposobu użycia przez policjantów środków przymusu bezpośredniego, zezwalających w określonych sytuacjach na zatrzymanie osoby oraz zastosowanie przymusu bezpośredniego. Z przepisów tych wynika, iż policjanci, wykonując czynności w ramach swych zadań, mają prawo zatrzymania osób w trybie i wypadkach określonych w przepisach kodeksu postępowania karnego i innych ustaw. W razie zaś niepodporządkowania się wydanym na podstawie prawa poleceniom organów policji lub jej funkcjonariuszy, policjanci mogą stosować środki przymusu bezpośredniego, które odpowiadają potrzebom wynikającym z istniejącej sytuacji i są niezbędne do osiągnięcia podporządkowania się wydanym poleceniom. Siłę fizyczną stosuje się w celu obezwładnienia osoby, odparcia czynnej napaści albo zmuszenia do wykonania polecenia. Używając siły, nie wolno zadawać uderzeń, chyba że policjant działa w obronie koniecznej albo w celu odparcia zamachu na życie, zdrowie ludzkie lub mienie. Kajdanki można stosować wobec osób zatrzymanych celem udaremnienia ucieczki albo zapobieżenia czynnej napaści lub czynnemu oporowi. Chemiczne środki obezwładniające, takie jak ręczne miotacze gazu, można stosować w przypadku odpierania czynnej napaści, pokonywania czynnego i biernego oporu

zatrzymanego. Przy stosowaniu środków przymusu bezpośredniego należy zachować ostrożność, uwzględniając ich właściwości, mogące stanowić zagrożenie dla zdrowia ludzkiego.

Pozwani dwukrotnie dokonali zatrzymania powoda w związku z uzasadnionym podejrzeniem popełnienia przez niego przestępstwa, a zachodziła obawa jego ucieczki lub zatarcia dowodów przestępstwa; konieczne było także zbadanie zawartości alkoholu we krwi powoda, a wobec oporu, celowe było zastosowanie siły fizycznej i kajdanek. Kolejny raz dokonali zatrzymania A. K. na polecenie sądu w celu jego doprowadzenia na rozprawę (art. 285 § 2 kpk); ponieważ powód stawiał opór, konieczne było zastosowanie chemicznego środka obездwładniającego i kajdanek .

Z ustalonych w sprawie okoliczności wynika, iż pozwani w trakcie dokonywania powyższych czynności zastosowali środki adekwatne do potrzeb wynikających z istniejącej sytuacji i niezbędne w celu przymuszenia powoda do podporządkowania się wydanym poleceniom. Nie można zatem postawić im zarzutu bezprawności działania. Taki zaś wniosek wyklucza odpowiedzialność deliktową pozwanych wobec powoda, co powoduje uznanie powództwa za bezzasadne.

Zauważyć należy, iż K. M. nie uczestniczył w żadnym ze zdarzeń, opisanych przez powoda, nie miał też związku z działaniami pozostałych pozwanych. Już chociażby z tej przyczyny powództwo wobec niego podlegało oddaleniu.

W sprawie niniejszej nie zachodziła przesłanka powagi rzeczy osądzonej, skutkująca odrzuceniem niniejszego pozwu. W tej bowiem sprawie A. K. wywodzi swoje roszczenia z czterech zdarzeń : z dnia 7 sierpnia 2007r., z dnia 14 listopada 2008r., z dnia 29 stycznia 2009r. i z dnia 15 września 2009r., twierdząc, iż został wówczas pobity przez pozwanych, co spowodowało u niego utratę zdrowia. W poprzednich sprawach wytoczonych pozwanym powód powoływał się na dwa zdarzenia, jako podstawę swoich roszczeń odszkodowawczych i o zadośćuczynienie (z 7 sierpnia 2007r. i z dnia 14 listopada 2008r. – sprawa (...)Sądu Rejonowego w Ż.) i na trzy zdarzenia (z dnia 7 sierpnia 2007r., z dnia 14 listopada 2008r. i z dnia 15 września 2009r. – sprawa (...) Sądu Okręgowego w P.). W żadnej z tych spraw nie wskazywał zdarzenia z dnia 29 stycznia 2009r. jako podstawy faktycznej żądań. Zatem stan faktyczny rozpoznawanej sprawy pokrywa się częściowo ze stanem faktycznym poprzednich dwóch spraw cywilnych, nie jest jednak tożsamy. A tylko tożsamość przedmiotu żądań i tożsamość stron uzasadnia w myśl art. 199 § 1 pkt 2 kpc odrzucenie pozwu.

Ponieważ K. M. nie stawiał się na żadną z rozpraw i nie przedstawił na piśmie swojego stanowiska w sprawie, wyrok wobec niego wydany ma charakter wyroku zaocznego w myśl art. 339 § 1 kpc.

O wynagrodzeniu pełnomocnika z urzędu orzeczono na podstawie przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie i ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, obowiązującego w dacie wszczęcia niniejszej sprawy.

z/ doręczyć peł. powoda odpis wyroku wraz z uzasadnieniem.